

Jana Bílek Marečková

Svatba jako z pohádky

Paní Bílková, známe Vás všichni jako krásnou televizní moderátorku, která, i špatné zprávy, dokáže podat divákům s profesionalitou a hlavně noblesou.

Dnes spolu uděláme rozhovor o zprávách krásných a inspirativních. Nejen, že jste se stala před více než rokem mladou paní, ale nastala i další krásná role a tou je mateřství. Už toto zní jak z pohádky „byla krásná svatba a pak přišlo miminko“. Takže srdečně gratuluji. Protože děláme rozhovor pro Svatební katalog – začneme svatbou.

Svatbu jste měla na zámku Liblice. To je dozajista správná romantika, kdy se nevěsta cítí jako opravdová princezna. Přála jste si tedy být tou pohádkovou princeznou?

Když jsme s budoucím manželem začali po zasnoubení plánovat, jak by měl vypadat náš den, padalo nejprve návrhů více. On je ze Šumavy, takže ve hře byla třeba romantika s výhledem na lesy nebo na Nýrskou přehradu. Z různých důvodů jsme dané vytipované lokace nakonec vyloučili. Potom jsem si snad nějakou intuicí, vzpomněla právě na zámek Liblice. Přemluvila jsem manžela (který už byl v rozporech, že by měl to rozhodování o místě konání nejrady z krku), že bychom

se tam měli vypravit. Když jsme si díky ochotnému personálu prohlédli jak vnitřní prostory včetně pokojů a mramorového sálu pro variantu obřadu uvnitř, i přílehlou zahradu s jezírkem, byl muž nadšený a řekl mi: „Jestli chceš svatbu jako princezna, myslím, že toto je to pravé místo.“ A já jsem jen přikývla.

Vybírali jste s (dnes již) manželem dlouho místo pro Váš den D nebo má zámek Liblice pro Vás nějakou zvláštní symboliku?

Ted' už je to „naše místo“. Moc rádi se tam vracíme vzpomínat a pochutnat si na skvělé kuchyni. Několikrát jsme tam byli i pracovně, ať už jsem já moderovala společenskou akci, nebo manžel se svým projektem fotobudky Youbox.

Napadá mně, že většina budoucích nevěst úplně jako první řeší šaty. Bud' máme již od dětství jasnou představu, jsme ovlivněné trendy nebo sázíme na klasiku. Jak to bylo u Vás?

Libí se mi trend posledních let. Tam mají nevěsty rozevřaté romantické šaty ať na obřadu v přírodě nebo na statku. Sama pro sebe jsem si představovala spíš ty princeznovské,

krajkové. A co se týče střihu, snila jsem o tzv. „mořské paně“, ale nevěděla jsem, jestli mi budou slušet. Přece jen korzet se sukni je taková jistota a nevěsta si nemusí tolik hlídat figuru. Korzet lichotí snad všem postavám. Napoprvé jsem si byla šaty zkoušet v salonu v Praze, ale zklamal mě. Potom mi bratrova manželka dala tip na svatební salon Delta v Mostě. To byla „trefa“ do černého, vlastně v tomto případě „do bílého“ ☺. Paní majitelka Petra Vyoralová je úžasný člověk s profesionálním okem a osobním přístupem, který je znát, že vstúpila i svým zástupkyním. Hned při první návštěvě mi vytipovala několik úžasných šatů, které mi parádně sedly, a když viděla, že se nemohu rozhodnout, zamyslela se a přinesla šaty, u kterých jsem hned na první pohled cítila, že jsou výjimečné. S nadšením jsem počkala, až jak budou vypadat na mně. Vyrázily mi dech – prostě o takových jsem snila, ale neodvážila se doufat, že je ve skutečnosti najdu. Postavu kopírovaly docela směle, ale říkala jsem si, že ve svůj svatební den nebudu dělat kompromisy.

Dodržela jste tradici a ženich Vás viděl ve svatebním až při samotném obřadu nebo pomáhal s výběrem?

Na šaty se se mnou jela podívat maminka a tchýně a obě nadšeně můj výběr schválily. Pro manžela to mělo být překvapení. Strašně jsem se těšila, až je na mně před oltářem uvidí.

Opravdu Vám to moc slušelo a byla jste nádhernou nevěstou. Protože mým oborem je kromě psaní i krása a kosmetická péče, nemohu se u tohoto tématu trochu nezastavit. Při Vaší profesi procházíte šikovnými rukama televizních maskérů tak, abyste se tzv. líbila kameře.

Jak je to v civilu a jak probíhaly přípravy na svatební den, kdy se každá chceme cítit naprosto výjimečně, ale přitom zůstat svá?

Děkuji za pochvalu. Právě kvůli své profesi, kdy je „televizní“ líčení velmi výrazné, aby ho silná světla ve studiu nepohltila, si dobře uvědomuji, jak je v civilu méně naopak více. Takže mimo práci chodím jen jemně naličená. Na svatbu jsem si přála spíš podtrhnout své rysy, ale zároveň, jak přesně říkáte, zůstat svá. Sáhla jsem po jistotě. Vizážistka Martinka Knížová mě líčila už jednou na focení a její styl se mi moc líbí. Navíc je velmi milá i lidská.

Měla jste velmi citlivě vybrané doplňky, které tak daly vyniknout Vaší kráse. To velmi oceňuji. Některé nevěsty mají totiž tendenci být až tak moc dokonalé, že pod přemírou šperků a ozdob trochu potlačí samu sebe.

Měla jste při rozhodování – účes, make-up, doplňky apod., nějaký poradní hlas (např. kamarádku, maminku, stylistu) nebo jste měla sama jasnou představu a nenechala se příliš ovlivnit?

Opět díky za kompliment, radila jsem se s maminkou a tchýní, nakonec jsem si však vybrala sama. Možná Vás překvapím, ale náušnice, které jsem zvolila, byly nakonec obyčejná bižuterie z běžného řetězce. Přesto se mi k šatům stylově líbily nejvíce ze zvažovaných variant a nelituji. Jako ozdobu jsem brala i samotný svatební účes, do kterého jsme navíc s vizážistkou a po poradě s floristkou Violou Zeithamlovou, zakomponovaly květy, které byly obsažené ve svatební kytici. Právě s jejím sestavením mi Viola moc pomohla. Doporučila mi konkrétní druhy podle toho, co jsem jí o sobě a svých představách o svatbě řekla.

Originalita, jedinečnost, dodržení tradic a kvalita. Možná trochu i nervy, zda vše klapne na jedničku a nestane se nic nepředvídatelného.

Jak s odstupem času hodnotíte svůj svatební den?

My jsme si ho s novomanželem hodnotili vlastně už v jeho průběhu a byli jsme nadšeni. Možná to bylo tím, že jsem nebyla úzkostlivě upnutá na každou maličkost a počítala jsem s tím, že věci nepůjdou úplně podle plánu. Proto jsem byla docela uvolněná a nenechala se ničím výrazně vykolet. Jediné, co mi dělalo starost, bylo počasí. Od začátku mě uklidňoval fakt,

že Liblice jsou skvěle připravené i na variantu obřadu uvnitř – mramorový sál je nádherný a reprezentativní, takže alternativa byla k dispozici. Svatba v altánku před zámkem mě ale přece jen lákala víc, takže v podstatě jediný stres způsobila přehánka, která proběhla ještě hodinu před samotným obřadem. Naštěstí jsem neztratila nervy a přesvědčila floristku, aby dozdobila venkovní altán. Když jsme s tatínkem vykročili ze zámku na „místo činu“, jako zázrakem vysvitlo sluníčko, které vydrželo až do večera.

Na co vzpomínáte nejraději a co byste třeba dnes udělala jinak?

Je to už rok a půl, takže to může být i tím, že člověk nepříjemné momenty spíš zapomíná. Nemám však pocit, že bych něco chtěla zpětně zásadně měnit. Připomínky jsem měla snad jen k fotografovi, který perfektně vystihl emocionální stránku svatby stylem dokumentu. Já jsem si přála i ty „princeznovské“ fotky. Díky mé kamarádce Katce Sailerové a švagrové Nikole Bílkové, které se chopily fotoaparátu, mám ale nakonec zachyceno úplně vše, co jsem si mohla přát. Vzpomínky dokonale doplnily také vtipné snímky ze zmíněné manželovy fotobudky Youbox, u které jsme se se svatebčany neuvěřitelně nasmáli, a taneční parket „kvůli“ ní pár hodin zel prázdnotou. Byl to prostě úžasný den s rodinou a přáteli, nad který s manželem stavíme jen aktuální zážitek z narození syna. Ten se zkrátka „trumfnout“ nedá.

Jana & Michal

